

Erklæring; men derimod maae de meget vel befatte sig med at skrive Documenter, som skulle thinglæses, og saaledes netop skulle bedømmes og paaskrives af den vedkommende Contoirbetjents Principal. Naar det imidlertid er anseet for at være urigtigt, at Contoirbetjente skrive Ansøgninger, Klager og Andragender, gad jeg dog vidst, om det ikke maa ansees for at være ligesaa urigtigt, at de skrive Documenter, med Hensyn til hvilke Embedsmanden skal anstille en Prøve for at undersøge, om de kunne thinglæses med den tilsigtede Udførelse, thi dette vil jo nemlig atter sige, at Fuldmægtigen eller Contoiristen selv skal underkaste Documenterne en Prøve, eftersom han af Embedsmanden i Almindelighed faaer det Hverv at gennemgaae de Documenter, der indsendes til Thinglæsning. Det er nu dog soleklart, at naar Staten gaaer ind paa at ansætte Contoirholdsgodtgjørelsen noget tarveligt, netop paa Grund af, at Contoirbetjentene og Fuldmægtigene saaledes have et privat Erhverv, maa man ikke troe, at der derved spares Noget for Statskassen; thi hvem er det, som kommer til at betale det Erhverv, Contoirbetjentene have udover det Vederlag, de faae af Embedsmanden? Det bliver Befolkningen, thi Fuldmægtigen har ifølge den bestaaende Tilstand i Virkeligheden et Privilegium, som gjør, at ingen Anden godt kan befatte sig med dette Skriveri. Det maa nemlig erindres, at naar Andre skrive Documenter, komme disse senere under Contoiristens eller Fuldmægtigens Censur, og saadanne Documenter ere naturligvis ikke godt anskrevne; Mennefseligheden maatte ikke være, som den er, naar man ikke kunde være temmelig vis paa, at der vanker Anmærkninger paa saadanne Documenter, der ikke ere skrevne paa Contoiret selv, hvilke Anmærkninger hver koste en Specie. Er dette rigtigt? Nei, men Sagen er den, at man, naar man skal undersøge, om et Document kan thinglæses med den Udførelse, hvorpaa det lyder, maa eftersee Pantebogen eller faae en Attest af den. En saadan Attest koster imidlertid i Stempelafgift og Gebyr omtrent en Specie, og den maa man altid løse, naar man ikke er ganske vis paa, hvad Pantebogen paa det vedkommende Folium i saa Henseende indeholder. Her gjør sig altsaa en Forskjel

gjældende, eftersom Documentet er affattet af en Contoirbetjent eller Fuldmægtig eller af en Anden, thi hine kjende jo Pantebogens Indhold, og der behøves altsaa ikke i dette Tilfælde Udførelsen af en saadan Attest. Staten gaaer selvfølgelig aabenbart Glip af Gebyret, idet den indrømmer dette Monopol, om jeg saa maa sige, for derved at slippe med en lavere Contoirholdsgodtgjørelse. Jeg vil altsaa henvende den ærede Justitsministers Opmærksomhed paa, at man ved Contoirholdsklove og de deri indførte Principer i Virkeligheden har gjort Justitsembedsmændenes Contoirbetjente til privilegerede Hænderhavere af den Forretning, at udfærdige Documenter, idet Forretningen, naar den udføres af Andre, efter hvad jeg har anført, let vil blive dyrere, og Befolkningen har derfor i Virkeligheden ikke den frie Adgang til at benytte Hvemsomhelst, som den efter Lovens egentlige Tanke skulde have. Et af To bør gjøres. Enten maa man som i Slesvig sige, at alle Documenter skulle udfærdiges paa den vedkommende Embedsmands Contoir, eller ogsaa bør man sige, at Embedsmændens Contoirister ikke maae befatte sig dermed. Embedsmanden bliver jo nemlig Dommer i sin egen Sag ved stadigt at skulle kritisere de af hans Contoirbetjente affattede Documenter, thi hvem er det, som i Virkeligheden anstiller disse Undersøgelser? Det er netop Fuldmægtigen, det er han, der selv har affattet Documentet. Der er noget Skævt heri, og man bør enten gaae til den ene eller til den anden Side. — Hvad den foregaaende ærede Taler anførte om Examins Indflydelse paa den lavere eller den høiere Plads i Advocatskillingen, kan jeg i Meget tiltræde. Jeg kan vel ikke gaae til Tusindebele, men jeg maa dog sige, at en Brøl som $\frac{1}{10}$ spiller en væsentlig Rolle med Hensyn til et Mennefs hele Fremtid; thi naar den Vedkommende kun faaer 118 Points, er han hundrede Gange ringere stillet end den, der har faaet eet Point mere. Der er noget Unaturligt i det hele Examinensvæsen og i den Vægt, man lægger paa Examinens karakteren, og jeg skal gjøre gjældende, at uagtet der er taget saa meget Hensyn til de Vedkommendes Examen saavel i det oprindelige forelagte som i det os fra Landstinget overfendte Lovforslag, har man dog ikke været con-